GROENLINKS

Algemene beschouwingen Perspectiefnota 2026-2029

Een maand geleden zat ik op een terras, in gesprek met iemand die ik lange tijd niet had gezien – mijn voormalige buurman. Ik had er zin in, maar zodra hij aan kwam lopen, zag ik dat er iets mis was. Zijn gezicht smaller dan ik gewend ben, zijn glimlach oprecht maar zijn ogen vol verdriet.

Op dat terras vertelde hij mij hoe de verwoesting in het land waar familie woont hem verscheurt. Hoe hij niet weet of zijn familie nog leeft. Mijn oud-buurman woont al jaren in Meppel. Maar mijn oud-buurman, is ook Palestijn.

Voorzitter, misschien vraagt u zich af: wat heeft dit met de perspectiefnota te maken? Maar dit moment – dit gesprek op het terras – hield mij een spiegel voor. Het liet me zien hoe verwoesting elders óók doordringt tot in de haarvaten van onze gemeente. Hoe gebeurtenissen ver weg het leven van Meppelers tot op het allerdiepst raakt.

Deze realiteit vraagt van ons als gemeenteraad reflectie, of in ieder geval van onze fractie. Hoe zorgen we ervoor dat Meppel een plek blijft waar mensen zich gezien, gehoord en veilig voelen – ook als hun zorgen ontstaan ver buiten onze gemeentegrenzen? Hoe geven we vorm aan verbondenheid en inclusie, juist wanneer de wereld om ons heen polariseert en pijn doordringt tot in ons eigen Meppel? En ons eigen Nijeveen, Rogat, Broekhuizen en de Schiphorst.

Voorzitter, GroenLinks ziet daarvoor kansen. Kansen in bijvoorbeeld de ontwikkeling van de sociale basis maar ook in de aanpak van ongewenste polarisatie en de inzet op LHBT+ inclusie. Want het zijn de minderheden die het eerst de dupe zijn wanneer verdeeldheid oprukt: we zien het in een toename van homohaat, haat richting moslims, haat richting mensen die afwijken van de norm.

Als GroenLinks zullen we altijd blijven opstaan voor iedereen: of je nou jong of oud bent, wit of van kleur, welk gender dan ook, met of zonder handicap.

En wat was het voor ons dan ook een bijzonder moment toen we twee weken geleden als voltallige raad hebben gezegd dat voorzieningen…gebouwen zoals scholen, wijkcentra en sportlocaties… toegankelijk moeten zijn voor iedereen.

Voor iedereen, en daarmee ook voor mensen met een beperking. En dat realiseren we door te werken met de toegankelijkheidsnorm. Een mooie stap! Wat we daarin waarderen, is dat de burgemeester vorige week tijdens de commissievergadering aangaf deze norm -waar mogelijk- mee te nemen in de verbouwing van het stadhuis. Omdat het besluit over deze norm nieuwer is dan het idee om het stadhuis te verbouwen zijn wij erg blij dat dit toch meegenomen gaat worden.

Hetzelfde hopen we van de verbouwing van de raadszaal. Want niet alleen het stadhuis maar ook deze zaal is van ons allemaal: van iedereen, van personen met en zonder beperking. Dan moet hij ook toegankelijk ingericht zijn. En laten we daar als raad dan ook op letten als we de kansen en mogelijkheden bespreken.

Tijdens de commissievergadering vroegen we hoe de Participatiewet menselijker kan worden ingericht, met de middelen die er nu al zijn. Hoewel aanpassingen ook nu al mogelijk zijn, willen

we dubbel werk voorkomen in aanloop naar de wetswijziging in januari. Een wijziging die gemeenten onder andere meer beleidsvrijheid geeft. Daarom dienen we geen voorstel in, maar vragen we het college wel om bij die wijziging te reflecteren op de menselijke maat – afgestemd op wat Meppel nodig heeft. En daarbij zou het fijn zijn als de resultaten hiervan ook gedeeld worden met de raad. Een toezegging hierop zouden we waarderen.

Namens GroenLinks begon ik dit betoog met een verhaal over hoe mijn oud-buurman en ik op het terras zaten. Over hoe spanningen op verschillende plekken in de wereld hoog oplopen en hoe dit ook Meppel bereikt.

Diezelfde spanningen vormen de laatste tijd afleiding van een van een ander, wereldwijd en levensbedreigend probleem: de klimaatcrisis.

Want terwijl de ogen van de wereld gericht zijn op oorlog, geweld en verdeeldheid, staat de aarde in brand. Parijs – op maar zes uur rijden van Meppel – bereidt zich voor op temperaturen tot wel vijftig graden.

De afgelopen dagen vonden we het hier al benauwd met temperaturen rond de dertig. Stel je voor: vijftig graden. Steeds vaker worden we geconfronteerd met hittegolven die niet alleen verstikkend zijn, maar ook levensbedreigend. In steden, zoals Meppel, wordt die hitte extra voelbaar: bebouwing en stenen houden warmte vast. Bomen, parken en groene daken maken aantoonbaar verschil – ze verlagen de temperatuur, verbeteren de luchtkwaliteit en bieden schaduw. In een steeds warmere wereld is vergroening geen luxe, maar noodzaak.

De straten zonder bomen, die met dertig+ graden ineens extra opvallen, zijn een voorbeeld van hoe we zien dat de klimaatcrisis geen toekomstbeeld is, maar de huidige realiteit. En het raakt óók Meppel. Onze gezondheid, onze landbouw, onze natuur, onze economie – alles staat onder druk.

En hoewel we als gemeente Meppel nog altijd veel meer zouden moeten doen om echt duurzaam te zijn, zijn we opgelucht te zien dat het college voortbouwt op de huidige ambitie. Hier in Meppel houden we doorgaans onze ogen op de bal – we laten ons niet afleiden.

Maar dat lukt niet altijd. We zien steeds vaker dat er op duurzaamheid wordt beknibbeld. Door het college, bijvoorbeeld door niet te kiezen voor energie-neutrale scholen. En ook binnen de raad, waar duurzaamheid steeds vaker onderwerp van discussie wordt, in plaats van een vanzelfsprekend uitgangspunt.

In deze perspectiefnota wordt verwezen naar een commissievergadering waarbinnen de ruimte voor vertraging wordt genoemd. Maar het wordt niet benoemd dat er óók partijen zijn die zich aan hun woord willen houden en willen doorpakken – of zelfs versnellen. Door alleen de optie tot vertraging te noemen, ontstaat een eenzijdig beeld. Zeker nu we op de drempel staan van een nieuwe raad, volgend jaar, is dat onverstandig.

Daarom stellen we voor die passage aan te vullen. Niet schrappen, maar compleet maken: benoem ook dat partijen willen vasthouden aan de duurzaamheidsambitie. Zo doen we recht aan het hele politieke palet en geven we aan een volgende raad een breder beeld mee. En dat is belangrijk, want woorden doen ertoe, woorden hebben invloed.

Wij dienen daarom een amendement in. Dat is het amendement met de titel ‘breder beeld gesprek duurzaamheidsdoelstellingen’. En stelt voor de volgende zin toe te voegen: “voor een deel van de raad is er mogelijk ruimte om de duurzaamheidsdoelstelling enigszins te temporiseren, een ander deel zegt te hechten aan het behoud van de huidige koers”.

Voorzitter, de wereld staat in brand – veel te vaak ook letterlijk. Ik lig er daar wakker van. Van hoeveel mensenlevens we wereldwijd verliezen, doordat we blijven aarzelen. Daar waar de bommen uit de lucht vallen, daar waar de bossen verdwijnen, daar waar olie en gas nog altijd gewonnen wordt, terwijl we allang beter weten. Wat mij wakker houdt is dat we dit zien gebeuren en dat een meerderheid zwijgt waardoor het niet stopt.

En dat is precies waarom ik me inzet voor GroenLinks en GroenLinks-PvdA, want hierover zwijgen, dat kan ik niet. Wij willen de klimaatcrisis op een eerlijke manier bestrijden, zodat mensen kunnen leven en kinderen kunnen spelen. Alle mensen, en alle kinderen. In een wereld, in een gemeente van ons allemaal.

Voorzitter, juist in het licht van die belangrijke opgaven – van klimaat tot meedoen – zien wij dat deze perspectiefnota een aantal stappen bevat die recht doen aan deze uitdagingen, in Meppel.

Met ons amendement willen we bijdragen aan een completer en eerlijker beeld van het debat over duurzaamheid. Daarnaast hopen wij dat het college terug wil komen op de aankomende wetswijziging van de participatiewet en daarin wil gaan kijken naar de menselijke maat en de toezegging dit terug te koppelen aan de raad.

Als de perspectiefnota met deze aanvulling en toezegging, de ruimte blijft bieden voor ambitie, samenwerking en rechtvaardig beleid, dan verkennen wij, dan verkent GroenLinks zo zachtjes aan de mogelijkheid om vóór deze perspectiefnota te stemmen.

Dank u wel, voorzitter.